

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 636/2020
24.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца СТР „АА1“ АА из Грачанице, против туженог КБЦ „Приштина“ из Приштине, у Грачаници, ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Лесковцу, на седници одржаној 24.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Лесковцу.

Образложење

Основни суд у Лесковцу, решењем П 3882/18 од 27.07.2020. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Лесковцу, као стварно надлежном суду. У образложењу је указао, да је тужилац поднео тужбу против туженог ради дуга, због чега је имајући у виду одредбе члана 17. став 1. Закона о парничном поступку и члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, одлучио као у изреци.

Привредни суд у Лесковцу, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 518/2020 од 04.11.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу надлежности. У образложењу је указао, да је тужилац „АА1“ СТР АА, ПР из Грачанице, поднео 01.06.2017. године, тужбу Основном у суду у Косовској Митровици ради дуга против туженог КБЦ „Приштина“ са привременим седиштем у Грачаници. Затим, како су чланом 5. Закона о подручјима и седиштима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ бр. 101/13) уређена седишта и подручја надлежности привредних судова и подручје надлежности Привредног суда у Лесковцу, уређено одредбом члана 5. тачка 7. истог закона, а подручје надлежности Привредног суда у Нишу уређено одредбом члана 5. тачка 8. истог закона, да сагласно одредби члана 17. став 2. истог закона, до доношења посебног закона из члана 12., судови и јавна тужилаштва из члана 5. тачка 8. закона, настављају да врше надлежност за територију Аутономне покрајине Косово и Метохија до доношења посебног закона, због чега је Привредни суд у Нишу стварно и месно надлежан за поступање у овом предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу надлежности на основу одредбе члана 22. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11,

49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Лесковцу.

Тужба је поднета 02.06.2017. године Основном суду у Косовској Митровици. Тужилац је у тужби означен као АА, улица ..., Грачаница, а тужени као КБЦ „Приштина“ са привременим седиштем у Грачаници. Према наводима тужбе тужилац је власник СТР „АА1“ са седиштем у Грачаници. У тужби је предложено да суд донесе пресуду, којом ће усвојити у целости тужбени захтев тужиоца СТР „АА1“, чији је власник и директор АА из ... и обавезе тужени КБЦ из Приштине да исплати тужиоцу на име дуга на основу испоручене робе новчани износ од 494.928,00 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе.

Одредбом члана 15. став 1. ЗПП је прописано да, суд оцењује по службеној дужности, одмах по пријему тужбе, да ли је надлежан и у којем је саставу надлежан, на основу навода у тужби и на основу чињеница које су суду познате. Одредбом става 2. овог члана, да, ако се у току поступка промене околности на којима је заснована надлежност суда или ако тужилац смањи тужбени захтев, суд који је био надлежан у време подношења тужбе остаје и даље надлежан и ако би услед ових промена био надлежан други суд исте врсте.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова је прописано да, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга, предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице које је са странком у односу материјалног супарничарства.

Како је тужилац у тужби означен као АА, физичко лице, без обзира на то што је према наводима тужбе власник СТР „АА1“ из ..., а тужени није привредно друштво то није испуњен услов за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредби члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, због чега је за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Лесковцу, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, као суд са подручја Апелационог суда у Нишу у смислу одредбе члана 17. став 2. Закона о подручјима и седиштима судова и јавних тужилаштава, за који суд се тужилац определио подношењем тужбе.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 22. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић